

Kurkijokelainen

Kurkijokelaisen, hiitolaisen ja karjalaisen hengen vaalija ja ajankohtaisten kysymysten selvittäjä

x

Nro 13 • Perjantaina 29. kesäkuuta 2007

58. VUOSIKERTA

lirtonumero 2 € (sis. alv 22 %)

Pääskyn kokkotulille saapuivat seitsemän yrtin seppeleet päässä Irja Haili (Säkkijärveltä) ja Helkku-Leena Lahtinen (Lahdenpohjasta). Kuvan otti Jorma Lehtinen.

Pääskyn juhannus Jollaksessa

Karjalaisten kesäkodin juhannusjuhla alkoi lipunnostolla

Ohjelmaa oli pyydetty mukanaolijoilta. Pääskyn puheenjohtaja Anja Lehtinen sanoi tervehdyssanoissaan, että Jollaksessa on vietetty juhannusjuhlia jo 36 kertaa. Säkkijärveltä kotoisin oleva Pentti Peräkylä il-

moitautui hanuristiksi. Pentti Valtonen Kurkijoelta toimi esilaulajana, kun laulettiin Kesäkodin marssia, minkä Saara Sillanpää on kirjoittanut v.1974 Sillanpään marssilauluun. Kotikonujen tienoita tervehtien.

Heljä Suveri esitti yksinlaulua. Irja Haili toimi ansiokkaasti arpojen myyjänä ja onnettarena. Helkku - Leena Lahtinen (Lahdenpohjasta) opetti hieroglyfin kirjoitusta, oppiko sitä kukaan onkin sitten eri tarina.

Pirjo Björkman juonsi tilaisuuden ja veti pantomiimi esityskilpailun. Kesken Pirjo Björkmanin esitystä yleisö kääntyi metsään päin, huomaten siellä tulipalon. Kukaan ei voinut kuvitella että keskellä metsää olisi

kokko.

Kokosta ei ollutkaan kyse, vaan naapurissa paloi roskia, minkä palokunta kävi puolen yön jälkeen sammuttamassa, koska kokolle ei ollut lupaa haettu. Jollaksen juhlat kuitenkin loppuivat ilman loppulaulua, kun väki oli metsässä ihmettelemässä paloa, mutta oma kokko paloi meren rannalla runsaan yleisön tarkassa vahdissa.

Pirkko Raitasuo kertoi, että hän on tekemässä vaitöskirjaa Karjalaisesta kulttuurista, koskien Muolaan pitäjää. Molemmat Pirkot lupasivat ensi Juhannuksena tulla kertomaan koko juhla-vaelle, juhannustaikoja ym. - ovathan he perinnetietouden asiantuntijoita.

Lahjoituslupauksia kesä-

koti sai myös vastaanottaa. Sortavalasta kotoisin oleva Anja Iholin lupasi lahjoittaa Suomen lipun. Pääskyn nykyinen lippu on tarkoitettu kattotangossa pidettäväksi, joten se on liian pieni 12 metriseen lipputankoon. Helsingin kaupunki on antanut luvan lipputangon pystyttämiseen. Nyt odotetaan mistä ilmestyisi täysmittainen tanko, mihin uuden lipun nostamme.

Kerttu Hämäläinen Harlun perinneseurasta lupasi lahjoittaa lähes sata vuotta vanhan peilin, mihin hän maksaa uuden hopeoinnin. Puheenjohtaja kiitti lahjoittajia ja juhlan emäntiä tilaisuuden onnistuneista järjestelyistä.

Anja Lehtinen

Digisovittimien hinnat laskeneet syksystä yhdeksän prosenttia - Digitelevisioiden hinnoissa suuria eroja

Jo viime syksynä myynnissä olleiden digisovittimien hinnat ovat laskeneet keskimäärin yhdeksän prosenttia Länsi-Suomen läänissä. Myyntiin on kuitenkin tullut myös uusia kalliimpia laitteita, jotka ovat pitäneet kokonaishintatasoa likimain ennallaan.

Digitelevisioiden tarjonta keskittyy lähes yksinomaan antennivastaanottoon tarkoitettuihin laitteisiin ja niiden hinnat vaihtelevat useita satoja euroja. Esimerkiksi 32-tuumaisen, litteällä lcd-näytöllä varustettujen televisioiden hinnat

vaihtelevat merkistä, ominaisuuksista ja ostopaikasta riippuen 749 eurosta 1999 euroon.

Lääninhallitukset ja Kulluttajavirasto vertailivat digisovittimien (digiboksien) sekä integroitujen digi-tv-vastaanottimien (digitelevisioiden) hintoja ja ominaisuuksia toukokuussa 2007. Länsi-Suomen läänissä tiedot kerättiin Tampereelta, Turusta ja Vaasasta yhteensä 25 liikkeestä. Selvityksessä oli mukana kodinkoneliikkeitä, tavaratalojen kodinkoneosastoja ja antenniasennusliike, jotka an-

toivat vertailuun tarvittavat tiedot kyselylomakkeella.

Erilaiset ominaisuudet nostavat digisovittimen hintaa. Vertailun halvin perusdigisovitin maksaa nyt 34,90 euroa ja kallein tallellava sovitin 699 euroa. Digisovittimien hintaerot johtuvat suurimmaksi osaksi laitteiden erilaisista ominaisuuksista, kuten tallennuskapasiteetista ja virittimien lukumäärästä. Myös eri merkkien ja myyntipaikkojen välillä on hintaeroa.

Antenni- tai kaapelitalouteen saa televisiokanavien katsomiseen tarkoitettujen pe-

russovittimen noin 35 - 100 eurolla. Maksullisten televisiokanavien katsomisen mahdollistavat kortinlukuasemalla varustetut sovitimet vaihtelevat hinnaltaan 60 eurosta 200 euroon. Tallellava digisovittimet 40 - 120 gigatavun kiintolevyllä maksavat noin 180 - 400 euroa ja 160 gigatavun kiintolevyllä 300 - 600 euroa. Vertailupaikkakunnilla laitteiden hinnat olivat melko yhdenmukaiset.

Digitelevisio-ostoksilla kannattaa tinkiä Digitelevisioiden hinnoissa on suuria eroja. Vertailtujen televisi-

oiden hintahaarukka on 599 - 3499 euroa ja keskihinta 1409 euroa. Televisiovastaanottimien hintaan vaikuttaa eniten näytön koko. Hintaan vaikuttaa myös television ominaisuudet ja ostopaikka. Saman television hinta saattoi vaihdella useita satoja euroja ostopaikasta riippuen, joten kuluttajan kannattaa tinkiä.

Antennivastaanottoon tarkoitettujen 26-tuumaisien digitelevisioiden hinnat maksavat 599 - 1299 euroa ja ovat keskihinnaltaan noin 800 euroa. 32-tuumaisien digitelevisioiden valikoima on suurin. Ne maksavat 749 - 1999 euroa ja ovat keskihinnaltaan 1150 euroa. 40-tuumaiset digitelevisiot maksavat 1195 - 3499 euroa. 42-tuumaisissa televisioissa hinnat vaihtelevat 1190 eurosta 3490 euroon.

Näissä televisioissa suurimmassa osassa on plas-

manäyttö. 40 ja 42-tuumaisien digitelevisioiden keskihinnat ovat hieman alle 2000 euroa. Vertailussa olivat mukana digitaaliset 26, 32, 40 ja 42-tuumaiset taulutelevisiot lcd- (nestekide) ja plasmanäytöllä.

Digitelevisioissa on mukana sisäänrakennettu digisovitin, joten erillistä sovitinta ei tarvita.

Plasmanäyttöjä oli vain 42-tuumaisissa televisioissa. Vertailussa löytyi yksi digitelevisioimerkki, jossa oli antennivastaanoton lisäksi myös mahdollisuus kaapeli- tai satelliittivastaanottoon. Pelkästään kaapelivastaanottoon tarkoitettuja digitelevisioita ei ollut yhtään. Myöskään tallentavia digitelevisioita ei löytenyt.

Länsi-Suomen lääninhallitus
www.laanhallitus.fi/
lh/lansi/kil/home.nsf

Heinäkuussa tapahtuu

Heinäkuu on alkamassa ja sen mukana suuri osa suomalaisista on siirtynyt tai siirtymässä loman viettoon. Kaupungeissa kesää viettävät nauttivat rauhas- ta ja hiljaisuudesta ja maaseudulla asuvat taas lisääntyvästä vilinästä kun yhä enemmän lomalaisia näkyy teillä, kaupoissa ja erilaisissa tapahtumissa.

Tärkeää olisikin, että jokainen pyrkisi antamaan toiselle tilaa ja että kaikki ajattelisivat kesän olevan sellaista aikaa, jolloin annetaan kiireen hieman hellittää ja niin maaseudulla kuin kaupungeissakin asuvat pysähtyivät hieman hengähtämään - liekö se sopiva paikka itse kullekin sitten kirkko, ranta, jokin kesätapahtuma tai terassi. Nautitaan kaikki kesästä, helteistä ja myös niistä sateisista päivistä. Kannattaa silloinkin muistaa että sää ei ole koskaan kaikille mieleen - yksi kaipaa sadetta ja toinen aurinkoa.

Heinäkuussa on tarjolla lukuisia mainioita tapahtumia pitkin Suomea, joten valinnan vapautta riittää jokaiseen makuun. Viimeaikaisten tutkimusten valossa vaikuttaa siltä kuin ulkomaalaisten matkailijoiden määrä olisi lisääntymässä huomattavasti. Myös sieltä itänaapurimme puolelta Suomeen on tulossa suuri määrä sellaisia lomalaisia, jotka panostavat laatuun ja huipputuotteisiin. Maaseutumatkailuyritykset ovat saaneet huoneitaan hyvin myydyksi. Venäläiset

matkailijat arvostavat Suomessa hyvää palvelua, siisteyttä, ystävällisyyttä, eikä korkea hintatasokaan näytä hyvätuloisia matkailijoita liiemmin haittaavan.

Heinäkuu on myös vuoden nimipäivien ennätyskuukausi niin kuin asiaa käsittelevästä jutusta ilmenee. On siis hyvä syy onnitella nimipäiväsankareita ja mikä sen mukavampaa kuin ojentaa lahjaksi kaunis kimppu kukkia tai jotain oman alueen paikallisten käsityöläisten tai maaseutuyrittäjien tekemiä tuotteita.

Lukuisat lukijat ja juhlien vieraat olivat esittäneet toivomuksen että joku vuotiset Kurkijoki-päivät pidettäisiin lomakauden päätyttyä, elokuun puolella.

Siksi tänä vuonna juhlien ajankohta on 11.-12. elokuuta. Toivomme että kaikki jo tässä vaiheessa ovat huomioineet muuttuneen ajankohdan. Tarkempaa tietoa Kurkijoki-päivistä löytyy takasivulla olevasta ilmoituksesta. Juhlien valmistelut ovat luonnollisesti täydessä käynnissä ja seuraavassa numerossa kerromme tarkempaa ennakkotietoa juhlien ohjelmasta. Niin kuin aikaisempinakin vuosina juhlien aikana on siis arvokasta ja kiinnostavaa sekä myös viihteellistä ohjelmaa luvassa.

Jaakko Taitonen
Väliaikainen päätoimittaja

“Sadepilvienkin takana paistaa aina aurinko!”

Kuolleita

Rakas äiti, mummu ja isomummu

Maria ROUHIAINEN

o.s. Veikkolainen

* 21.08.1910 Kurkijoella
† 07.06.2007 Pöytyällä

Muistosi kaunis vie eteenpäin meitä, vaikk' sydän on täynnä kyyneleitä.

Rakkaudella muistaen
Reino ja Vuokko
Timo, Seppo, Jouni ja Satu
perheineen
Eila
Anne, Päivi ja Petri perheineen
muut sukulaiset ja ystävät

Siunaus toimitettu 17.6. Lämmin kiitos osanotosta.
Kiitos myös kaikille Mariaa hoitaneille.

Rakkaamme

Maija SILLANPÄÄ

O.s. Piiparinen

* 27.10.1928 Kurkijoki
† 28.5.2007 Alastaro

Kaivaten
Eemeli
Lapset
Lastenlapset
Lastenlastenlapset
Elli-sisko
Sukulaiset ja ystävät

Nämme voimesi vähenevän,
tiesimme lähtösi lähenevän.
Muistosi kaunis vie eteenpäin meitä,
vaikk' sydän on täynnä kyyneleitä
Olet ansainnut unen rauhaisan ja
kiitoksen kaikkein kauneimman.

Siunaus toimitettu läheisten läsnä ollessa.
Lämmin kiitos osanotosta.

Rakkaamme

Maija PUPUTTI

o.s. Häkli

* 08.06.1933 Kurkijoki
† 26.05.2007 LAS

Kaivaten ja ikävöiden
Arto ja Pirjo
Piia, Kai ja Sofia
Heidi, Jari, Kristian ja Casimir
Juho-Pekka
Pentti ja Kerttu
Muut sukulaiset ja ystävät

Side viimeinen kodin lapsuuden,
näin katkesi hiljaa sammuen.
Uni ikuinen tuuditti äidin pois,
vaan muistoja mikään ei himmentää vois.
Äidille kiitokset kauneimmat tahdon antaa,
sinut vierelle isän nukkumaan kantaa.
Arto

Kiitos kehtomme tuutijalle.
Kiitos askelten auttajalle.
Kiitos kielloista käydä harhaan.
Kiitos neuvoista polun parhaan.
Kiitos mummulle.

Piia, Heidi ja Juho-Pekka

Rakkaamme on siunattu läheisten läsnäollessa
10.06.2007. Kiitämme lämpimästi osanotosta surussamme.
Kiitos myös palvelutalon ja kotihoidon henkilökunnalle.

Rakkaamme

Israel KOJO

* 20.12.1924 Kurkijoki
† 16.5.2007 Espoo

Siell' usein matkani määrätöm
läpi metsien kulli ja näreikköin.
Minä seisoin vaaroilla paljain päin,
missä Karjalan kauniin eessän näin.

Suuresti ikävöiden
Pirjo ja Anna
Sirpa, Terho ja Sami,
sekä Satu, Sami ja Saku
Pekka, Ritva, Inka, Ulpu ja Heta
Tyne-sisar perheineen
sisarusten lapset perheineen
muut sukulaiset ja ystävät
Kurkijoen kotiseutumatkalaiset

Syvästi kaivaten
Anja perheineen

Siunaus toimitettu 9.6.2007 Kellonummen kappelissa Espoossa.
Lämmin kiitos osanotosta suruumme.

Hartaus sunnuntaiksi 1.7.
5. sunnuntai helluntaista

Kerjäläisen ihme- parantuminen

Vuosia sitten olin tyttärieni kanssa matkalla. Ison eurooppalaisen kaupungin arkiseen katukuvaan kuuluivat kerjäläiset. Majapaikkamme ohi kulkevalla kadulla istui päivästä toiseen nuorehko mies omiin ajatuksiinsa vaipuneena, epäsiistinä ja risaisiin vaatteisiin pukeutuneena. Maton palasella hänen vieressään oli kuppi, johon ihmiset olivat heittäneet lanttejaan ja pieni pahvikortti, jossa luki: "Olen invalidi. Hyvät ihmiset, armahtakaa!"

Oli sunnuntai ja kuljin jälleen lasten kanssa tuttua katua. Miestä ei näkynyt entisellä paikallaan. Sen sijaan hän näytti seisoskelevan seuraavassa korttelissa sijaitsevan kahvilan tiskin ääressä. Mies oli pukeutunut siisteihin farkkuihin ja kesäpaitaan ja siemaili kavereidensa seurassa cappuccinoaan.

Lapset huomasivat miehen. "Äiti, toi on se sama mies, jonka kuppiin me ollaan annettu monta kertaa rahaa. Ajattele, se on saanut niillä uudet vaatteet ja oppinut kävelemäänkin". En hennonut horjuttaa lasteni uskoa auttamisen tärkeyteen, vaikka miehen vilpillisuus saikin tunteeni kuohahtamaan.

Jeesus puhuu armahtamisesta ja antamisesta: "Olkaa valmiit armahtamaan, niin kuin teidän Isännekin armahtaa. Älkää tuomitko, niin ei teitäkään tuomita. Älkää julistako ketään syylliseksi, niin ei teitäkään julisteta syylliseksi. Päästäkää vapaaksi, niin teidätkin vapautetaan. Antakaa niin teille annetaan. Runsas mitta, tiiviiksi paineltu, ravisteltu ja kukkurainen, annetaan teidän syyliinne. Niin kuin te mittaatte, niin teille mitataan."

Edellä kertomaani muistellessa huomaan puolustautuvani: Armahdan, armahdan, mutta en nyt sentään haluaisi olla se hyväuskoinen hölmö, jota jotkut ovelat käyttävät hyväkseen. Annan, annan, mutta miten voin olla varma lahjoituksen perille menosta. Kyllä jokaisen on tehtävä oma osansa hyvinvointinsa eteen. Ei ole oikein heittäytyä vain toisten avun varaan. On sietämätöntä, että ihmisen säälintunteisiin vedotaan noin raukkamaisella tavalla.

Luen Jeesuksen sanat uudelleen. Minun suhtautumisella ni lähimmäisiini on suora yhteys siihen, miten Jumala suhtautuu minuun. Auttaminen ja armahtaminen tekeekin hyvää ennen kaikkea itselleni. On lopulta vähemmän merkityksellistä se, mitä lanteillani saadaan aikaan tai mihin ne menevät, kuin se, että ymmärrän toisissa asioissa olevani itse tuo lanttia kerjännyt lähimmäiseni.

Ihmisen osa on joskus olla avun ja armon pyytäjänä, toisinaan taas antajana. Näiden kahden osan tasapaino elämässä tekee meille hyvää. Saan myöntää tarvitsevani apua ja armoa. Tarvitsen sitä toisilta ihmisiltä, läheisiltäni. Tarvitsen sitä myös Jumalalta. Jossain toisessa tilanteessa minun on mahdollista avata sydämeni lähimmäisen hädälle.

Tarja Korpela

Kirjoittaja on Oulun Tuiran seurakunnan kappalainen sekä Vuoden Pappi 2006.

Onks tietoo KYSYMYKSET?

1. Mitkä kesäolympialaiset radioitiin ensi kerran Suomeen suorina lähetyksinä?
2. Mikä kanava yhdistää Päijänteen ja Vesijärven?
3. Kuinka monta ihmistä Suomen liikenteessä kuoli viime vuonna?
4. Kuinka paljon verenvuotuttajan tulee vähintään painaa?
5. Kuka on Oulun hiippakunnan piispa?
6. Kuka Suomen presidentti kuoli kesken toimikautensa?
7. Mikä Suomessa tavattava näätäeläin suosii myös kasviksia?
8. Missä kunnassa sijaitsee manner - Suomen läntisin kohta?
9. Mikä pääskyistämme ei ole varsinaisesti pääsky?
10. Missä maassa tuotetaan suurin osa maailman oopiumista?

Sanan Voimaa

- 1.7. Jeesus sanoi: - Olkaa valmiit armahtamaan, niin kuin teidän Isännekin armahtaa. Älkää tuomitko, niin ei teitäkään tuomita. Luuk. 6:36-37
- 2.7. Hän puhui heille vielä vertauksin: - Miten sokeaa voisi taluttaa sokeaa? Molemmathan siinä puutaavat kuoppaan. Luuk. 6:39
- 3.7. Jumala näki, että he kääntyivät pahoilta teitään. Niin hän muutti mieltensä eikä sallinutkaan onnettomuuden kohdata niniveläisiä, vaikka oli sanonut tuhoavansa heidät. Joonas 3:10
- 4.7. Jos elämme, elämme Herran omina, ja jos kuolemme, kuolemme Herran omina. Elämme-pä siis tai kuolemme, me kuulumme Herralle. Room. 14:8
- 5.7. Kuinka sinä voit tuomita veljesi? Tai sinä toinen, kuinka voit halveksia veljeäsi? Kaikki me joudumme Jumalan tuomioistuimen eteen. Room. 14:10
- 6.7. Herra, kuinka kauan? Oletko unohtanut minut ääsi? Kuinka kauan peität minut kasvoisi? Kuinka kauan huolet painavat mieltäni ja sydäntäni jäytää tuska? Ps. 13:2-3
- 7.7. Minä luotan sinun armoosi, saan iloita sinun avustasi. Minä laulan kiitosta Herralle, hän pitää minusta huolen. Ps. 13:6
- 8.7. Simon vastasi: "Opettaja, me olemme jo tehneet työtä koko yön emmekä ole saaneet mitään. Mutta lasken vielä verkot, kun sinä niin käsket." Luuk. 5:5
- 9.7. Tämän nähdessään Simon Pietari lankesi Jeesuksen jalkoihin ja sanoi: - Mene pois minun luotani, Herra! Minä olen syntinen mies. Luuk. 5:8

Kaipuu saa näkyä

PALVELEMME
Ma - Pe 9 - 17
La 9 - 13

LOIMAAN KIVI
KIVICENTER

Palininkatu 2, Loimaa
Puh 0207 909 261

- 10.7. Mutta Jeesus sanoi hänelle: "Älä pelkää. Tästä lähtien sinä olet ihmisten kalastaja." He vetivät veneet maihin ja jättäen kaiken lähtivät seuraamaan Jeesusta. Luuk. 5:10-11
- 11.7. Minä siunaan niitä, jotka siunaavat sinua, ja kiroan ne, jotka sinua kiroavat, ja sinun saamasi siunaus tulee siunaukseksi kaikille maailman kansoille 1. Moos. 12:3
- 12.7. Hän on Jeesus Kristus, meidän Herramme, ja häneltä minä olen saanut armon ja apostolinviran, jotta hänen nimensä kunniaksi johtaisin ihmisiä kaikista kansoista uskonkuuliaisuuteen. Room. 1:4-5
- 13.7. Tämä sana on varma ja vastaanottamisen arvoinen: Kristus Jeesus on tullut maailmaan pelastamaan syntisiä, joista minä olen suurin. 1. Tim. 1:15
- 14.7. Minä mietiskelen sinun ihmetekojasi. Miten valtavia, miten pelottavia ovatkaan sinun tekosi, kerrottakoon niistä kaikille. Minä julistan sinun suuruuttasi. Ps. 145:5-6
- 15.7. Jos siis olet viemässä uhrilahjaasi alttarille ja siinä muistat, että veljelläsi on jotakin sinua vastaan, niin jätä lahjasi alttarin eteen ja käy ensin sopimassa veljesi kanssa. Matt. 5:23-24
- 16.7. Jos oikea silmäsi viettelee sinua, repäise se irti ja heitä pois. Onhan sinulle parempi, että menetät vain yhden osan ruumiistasi, kuin että koko ruumiisi joutuu helvettiin. Matt. 5:29
- 17.7. Älkää varastako, älkää valehdelko älkääkö pettäkö toisianne. Älkää vannoko väärin minun nimeni, sillä jos niin teette, häpäisette Jumalanne nimen. Minä olen Herra. 3. Moos. 19:11-12
- 18.7. Älkää oikeutta jakaessanne tehkö vääryyttä. Älä ole puolueellinen köyhän hyväksi, mutta älä myöskään suosi mahattavaa, vaan ole lähimmäisesi tuomarina oikeudenmukainen. 3. Moos. 19:15
- 19.7. Olkaa keskenänne yksimielisiä. Älkää pitäkö itseänne muita parempina, vaan asettukaa vähäosaisten rinnalle. Älkää olko omasta mielestänne viisaita. Room. 12:16
- 20.7. Jos vihämiehelläsi on nälkä, anna hänelle ruokaa, jos hänellä on jano, anna juotavaa. Näin keräät tulsia hiiliä hänen päänsä päälle. Room. 12:20
- 21.7. Minä sain avun, ja minun sydämeni riemuitsee, minä laulan ja ylistän Herra. Herra on kansansa voima, voideltunsa apu ja turva. Ps. 28:7-8

NIMIPÄIVÄT

- pe 29.6. Pekka, Pekko, Petri, Petteri, Petra
- la 30.6. Päiviö, Päivö
- su 1.7. Aaro, Aaron
- ma 2.7. Maria, Maija, Mari, Maaria, Marika, Meeri
- ti 3.7. Arvo
- ke 4.7. Ulla, Ulpu
- to 5.7. Unto, Untamo
- pe 6.7. Esa, Esaias, Eino Leinon päivä
- la 7.7. Klaus, Launo
- su 8.7. Turo, Turka
- ma 9.7. Jasmin, Ilta
- ti 10.7. Saima, Saimi
- ke 11.7. Elli, Eleonoora, Noora, Nelli
- to 12.7. Hermanni, Herman, Herkko
- pe 13.7. Joel, Ilari, Lari
- la 14.7. Aliisa, Alisa
- su 15.7. Rauni, Rauna
- ma 16.7. Reino
- ti 17.7. Ossi, Ossian
- ke 18.7. Riikka
- to 19.7. Sari, Saara, Sara, Salla, Salli
- pe 20.7. Marketta, Maarit, Maaret, Margareetta, Reeta, Reetta

Merkkipäiviä

Hekkasen Pekko Pekka Jussilainen täyttää 90 vuotta 3.7. Pöytyän Kyrössä. Entinen koti oli Otsanlahdella.

Jere Suvila täyttää 5 vuotta. Onnittelut mummolta ja papalta

Kiitoksia

Kiitos

Kurkijoki-säätiölle lakkiaispäivänä saamastani stipendistä.

Kirsi Kiiski

Kurkijoki-Säätiölle

TUHANNET KIITOKSET

saamastani huomionosoituksesta Karjalan Liiton kultaisen ansiomerkin muodossa. Toivotan Teille kaikille voimia tehdessänne arvokasta työtä karjalaisen kulttuurin parissa.

Loimaalla 1.6.2007
Eino Vepsä

Tapahtumia

60. HIITOLAN PITÄJÄJUHLAT

4.-5. elokuuta 2007 PORISSA SUKUPOLVET KOHTAAVAT

Tänä vuonna meillä hiitolaisilla on monia juhlinnan aiheita. Kuusikymmentä vuotta sitten v.1947 perustettiin Porissa Hiisi-säätiö, nykyinen Hiitola -säätiö ja v.1967 Hiitolan Pitäjäseura. Kaksipäiväiset juhlalat alkavat lauantaina klo 13 Kauppaoppilaitoksella teemalla Hiitola kirjallisuudessa ja musiikissa. Mukana mm. Eeva Kilpi ja Annukka Talvela, lisäksi myös muita Hiitolasta kirjoittaneita. Saamme kuulla vielä musiikkia Kirsti Tuurin esittämänä.

Tilaisuuteen on vapaa pääsy, väliajalla kahvitarjoilu.

Juhlintoa jatketaan klo 19 Iloisen Karjalaisen illan merkeissä. Illasta muodostuu kaksiosainen, aluksi klo19-21 olevassa ohjelmassa näemme mm. multimediaesityksen elämää Hiitolassa ennen talvisotaa. Lisäksi musiikkia Pauliina Kiurun, Laatokan Laulajien ja Evakoiden esittämänä.

Ilta jatkuu klo 21 Juhlantanssiaisilla, jolloin saam-

me keinahdella vaikkapa Tonavan aalloilla Tarmon tahdissa.

Sunnuntainen juhlapäivä aloitetaan klo 10 Väinölan kirkossa pidettävällä Messulla. Juhlamesuun meidät kutsuu Hiitolan kirkonkellojen soitto, nyt enää nauhalta kuultuna. Saarnan pitää vuoden 2006 papiksi valittu hiitolaisjuurinen pastori Tarja Korpela, liturgi ja pastori Juhana Saari ja kanttorina toimii meille kaikille tuttu hiitolainen dir.cant. Toivo Lankinen. Saamme kuulla myös hiitolaista jälkipolvea olevan Petri Laaksosen musiikkiesityksen, myös kuoro Laatokan Laulajat esiintyy. Hiitolasta evakoidut ehtool-lisvälineet ovat näytteillä kunniapaikalla.

Messun jälkeen siirrymme Keski-Porin kirkko- puistoon, jossa lasketaan kukkatervehdykset sankarivainajien- ja Karjalaan jääneiden vainajien muistomerkeille. Väinölan kirkossa pidettävään messuun on järjestetty ilmainen linja-autokuljetus. Auto lähtee

Kauppaoppilaitoksen parkkipaikalta klo 9.30. Paluunmatkalla auto ajaa Keski-Porin kirkolle jatkaen kukkatervehdyksen viennin jälkeen Kauppaoppilaitoksele.

Ennen Pääjuhlan alkamista Kauppaoppilaitoksella on tarjolla keittolounas ja kirkkokahvit.

Onnittelujen ja tervehdyksen vastaanotto on aulassa ennen pääjuhlan alkamista.

Toiveenamme on; ei kukaan eikä lahjoja.

Klo 13 alkavassa pääjuhlassa juhlapuhujana on Sibelius Akatemian professori Reijo Pajamo.

Ohjelmassa mm. Pauliina Kiurun musiikkiesityksiä, Petri Laaksosen äitinsä Sirkka Liisa Laaksosen kanssa esittävät musiikkia ja runoa. Ajatuksia nuoremman polven näkökulmasta kertoo Katri Silden. Tilaisuudessa julkistetaan ja esitellään Hiitolaisen Naisen kansallispuvun viitta. Juhlavuoden kunniaksi jaetaan ansiomerkkejä.

Pääjuhlan ajaksi on järjestetty "lapsiparkki" jolloin Porin Karjala-Seuran Kehvelikerhon tädit huolehtivat pikkuväen viihtyvyydestä.

Tule mukaan tapaamaan tuttuja, "haastelemaan" ja nauttimaan 60.Hiitolan pitäjätjuhlan tunnelmista!

Juhlatoimikunta / RL

Karjalaisten kirkkoilta Vampulassa

Sunnuntaina 15.7. klo 19.00

Sanajumalanpalvelus kirkossa, jonka toimittaa Oripään kirkkoherra Jyrki Viitakangas. Kanttorina Petri Bondfolk. Karjalaiset avustavat jumalanpalveluksessa. Tilaisuuden jälkeen

kirkkokahvit Seurakuntatallissa, jossa myös ohjelmatuokio.

Kaikki tervetuloa!

Erkki Poutanen,
(02) 7651 128

Eläkepäivii iloloita

Nyt täs eläikeikänen mie se laulaa lurittelen, runoloita rustaelen, kasvimaatainkii kaivelen, sukkuapuuille heilauttelen. Talvel hiihän hiljallensa, lenkkipoluil lonksuttelen.

Mieleltäin oon iha nuor, paitsi peiliä kahtoissa, sillo sitä kyl säikähtää. Huonoloiks on peilit käyniit, enne paljo ol parempii. Ehä mie mikä vanha oo, vaik aika kauva oon elänt.

Mikäpä tässä on elläissä?
Luoja antaa elopäivii, terveyskii viel on tallel, mitä nyt pikkusen kolottaa. Nyt on kuiteskii aikaa vähä vappaukii heittäytyy.

Terttu Ketola

Haapasen Hautaustoimisto

TÄYDELLINEN HAUTAUSPALVELU
Puh. 762 2700 ja 762 2857

Heimolinnankatu 16, 32200 Loimaa

Liikeajan jälkeen Reunanen puh. 762 2700
Matkap. 0500 531 814, 050 561 0547

Kurkijokelainen

Kustantaja ja julkaisija: KURKIJOKI-SÄÄTIÖ

www.kurkijoki.fi

Toimitusneuvosto: Kurkijoki-Säätiön hallitus
Toimitus: V.a. päätoimittaja Jaakko Taitonen
ja kaikki Kurkijokelaisen ystävät

Toimitus: Koulukuja 7, 32200 Loimaa
Avoimna: Tiistaisin ja perjantaisin klo 9-14
puh./fax (02) 762 2551, matkapuh. 050-521 3336

Lakon tai muun ylivoimaisen esteen takia ilmestymättä jääneistä numeroista ei suoriteta korvausta. Toimitus pidättää oikeuden muokata ja lyhentää lähetettyjä aineistoja. Lehdessä ilmestymättä jääneistä aineistoista tai julkaisemisesta sattuneesta virheestä rajoitettu enimmäismäärä ilmoituksesta maksetun hinnan palauttamiseen.

ILMOITUSHINNAT:

4-väri 60 centtiä/mm + alv 22 %
Mustavalk. 45 centtiä/mm + alv 22 %

Säännöllisistä ja jatkuvista ilmoituksista huomattava alennus. Väri-ilmotukset sopimuksen mukaan. Puhelimitse annettuihin ilmoituksiin sattuneista virheistä lehti ei vastaa. Ilmoitusaineistojen jättöaika: keskiviikko klo 16 mennessä.

Lehti ilmestyy pääasiassa joka toinen perjantai. Painosmäärä 2000 kpl.

TILAUSHINNAT:

vuosi 35 euroa
6 kk 20 euroa
3 kk 12 euroa
Pohjoismaat 39 euroa
Muualle 46 euroa

toimitus@kurkijokelainen.inet.fi
Tilinumero: LSOP 523900-4897

Sivunvalmistus:
Etusivu Frontpage, Loimaa
Paino: Satakunnan
Painotuote Oy, Kokemäki
ISSN 0782-5668

Mieluisa lahja

Kurkijoki-
isännänviiri

80 € + postitus
Pituus 4 m, yläosan
leveys 45 cm.

Begonia, Liisa ja verenpisara hehkuvat hautausmailla

Seurakunnat istuttavat hoitohaudoille satoja tuhansia kesäkukkia. Hautausmailla kukkivat useimmiten ahkeraliisan ja begonian lajikkeet sekä verenpisarat. Perinteisiin lajeihin kuuluvat myös orvokki, pelargonia ja ruusu.

“Eniten istutetaan kerrottua ahkeraliisaa eli ruusuliisaa ja nonstop-begoniaa sekä jonkin verran jaloruusua. Omaiset istuttavat haudoille paljon ruusubegoniaa, mutta sitä on vain vähän meidän valikoimissa, koska se on todettu hämmäntoimittuksi, kertoo Tuomo Vuontisjärvi, Oulun seurakuntayhtymän hautaus-

men päällikkö.

Viime kesän kuivuus teettää edelleen töitä. Kuiva kesä vaurioitti Oulun seudulla nurmikon juurtoa ja talvehtiminen on ollut huonoa. Helsingissä kärsivät puuvartistet kasvit sekä havu- ja lehtipuut.

“Pahinta olisi, jos nyt tulisi kylmä tai kuiva kesä, eli toinen huono kasvukausi peräkkäin”, pohtii Helsingin Hietaniemen hautausmaan ylipuutarhuri Ari Pipatti.

Seurakunta hoitaa jopa puolet haudoista

Hautahoitosopimusten määrä vaihtelee eri seura-

kunnissa. Hoitosopimus on tehty noin puoleen haudoista Hietaniemessä ja Jyväskylän kaupunkiseurakunnassa sekä Oulussa kolmannekseen. Kaikkiaan luterilaisissa seurakunnissa oli vuonna 2005 arku- ja uurnahautojen kesähoitosopimuksia oli noin 129 000 kappaletta ja noin 280 000 haudalla oli pidempiaikainen sopimus.

Nykyisin hautahoitosopimukset tehdään yleensä yhden, viiden tai kymmenen vuoden pituisiksi.

“Oulussa on lähitulevaisuudessa päättymässä monia pitkäaikaisopimuksia, ja voi olla että sopimuksia

ei enää jatketa, jolloin hoitamattomien hautojen määrä lisääntyy.”

Puutarhurit ovat havainneet, että uusiakin hautoja jää yhä useammin hoitamatta. Taustalla saattaa olla esimerkiksi muuttoliike.

“Hietaniemessä hoitamattomat ovat usein yhden ihmisen hautoja. Saattaa olla, että kyseessä on ollut henkilöitä, jotka ovat muuttaneet töihin Helsinkiin ja muu suku on jäänyt entiselle kotipaikkakunnalle. Joissakin tapauksissa uurnakivi on lähetetty takaisin kotiseudulle, jossa omaisilla on mahdollisuus käydä haudalla”, sanoo Ari Pipatti.

Hietaniemessä myös hoitosopimuksen ulkopuolisia hautoja siistitään hautausmaan yleisilmeen vuoksi pari kertaa kesässä. “Ilman hoitoa ei jätettä, mutta on selvä ero hoitohaudan ja hoitamatta jätetyn haudan välillä.”

Perennoja mukaan hoitokukkavalikoimaan

Hoitohautoihin pyritään valitsemaan kestäviä ja olosuhteisiin sopivia kasveja. Osassa seurakuntia vaihdetaan mieluummin lajike kuin käytetään raskasta kemiallista torjuntaa. Kirkon ympäristödiplomi suosittelee, että seurakunnissa vaihdetaan yhä enemmän kesäkukkia perennoihin ja valitaan kotimaisia, kestäviä pensaita, puita ja muita lajikkeita. Turussa on vuo-

desta 2003 lähtien voinut tilata haudoille perennahoidon kesäkukkien sijaan.

“Tällä hetkellä perennat puuttuvat hoitokukkavalikoimista, mutta asiaa on pohdittu, ja ennen vuotta 2010 on perennoja varmastikin valikoimissa Hietaniemessä”, sanoo Pipatti.

Tuomo Vuontisjärvi arvelee, että perennat sopivat erityisesti silloin, kun haudalla käydään harvemmin. Kasvupaikan olosuhteiden lisäksi lajin valinnassa kannattaa perehtyä siihen, kuinka isoksi ja kuinka paljon kasvulla on taipumusta levitä.

“Perennat eivät saisi tulla muuta hautausmaan hoitoa häiritseväksi tekijäksi. Erityisesti saniaiset ja vuohekello ovat sellaisia kasveja, että ne eivät pysy ruodussa, ja niitä joutuu torjumaan lapiolla”, sanoo Ari Pipatti.

Perennoista haudoille istutettaviksi soveltuvat esimerkiksi päiväliljat, ruskoliljat, nauhukset, jaloangervo, särkyneet sydän ja keijuangervo.

Puutarhurit muistuttavat, että talven jälkeen haudoilla pitäisi omaisten käydä tekemässä kevätsiivouspoistamassa turhat esineet ja laittamassa takaisin paikalleen kaatuneet kynttilälyhdyt. Suurin jättemäärä kertyy hautakenttilöistä, josta syntyy jätettä kymmeniä tonneja talvessa esimerkiksi Hietaniemessä. Ympäristöä säästyy, kun käyttää kertakäyttöisten kuorien sijaan kompostoituvia kuoria. Lasikuorien hautakenttilöiden sisälle kertyvä vesi voi jäätyessään rikkoa lyhdyn.

Suvivirsi on suosikki verkossakin

Hää- ja kastevirret ovat olleet verkkovirsikirjan suosituimpia virsiä toukuun lopusta kesäkuun puoleenväliin ulottuvana aikana. Suosituimpien virsien listalla on monia perhejuhlista tuttuja, mutta myös vähemmän soitettuja virsiä. Verkkopalvelun eniten etsityt virret ovat Suvivirsi, Se tuntee onnen syvän häävirsi ja Ystävä sä lapsien.

Kaikkiaan verkkovirsikirjan sivuilla on käyty vajaassa kuukaudessa 5 400 kertaa ja avattu eri sivuja 42 500 kertaa.

“Kävijätiedot kertovat siitä, että sivuilla tutustutaan useampaan virteen kerrallaan. Yksittäisellä sivulla vierailaan keskimäärin varsin pitkään, mikä kertoo virsitekstien lukemista ja laajasta hyödyntämisestä”, arvioi verkkoviestintäpäällikkö Sami Kallioinen Kirkkohallituksesta.

Kävijätietojen mukaan melkein jokaista virttä on etsitty ja esimerkiksi vielä sadantenakin listassa ole-

vaa virttä 622 on ladattu 39 kertaa.

Virsikirjan käyttäjistä noin kolmannes löytää sivuille Google-hakupalvelun ja 25 prosenttia kirkon verkkopalvelun eli evl.fi-palvelun avulla. Noin 20 prosentilla on verkkovirsikirja on omalla koneella kirjanmerkinä ja yli 4 prosenttia löytää palvelun Wikipedia-verkkotietosanakirjan sivujen kautta.

Verkkovirsikirja on laaja tietopankki

Yli vuoden käytössä olleessa verkkovirsikirjassa on mahdollisuus etsiä virsiä tekstin, numeron, teeman, säveltäjän tai sanoittajan nimen sekä raamatunkohdan tai virsikirjaan liittämisen vuoden mukaan.

Sivuilla saa myös tietoa yksittäisen virren syntyprosessista ja virsikirjan vaiheista. Virrestä voi olla linkki kirkkovuoden kohtaan tai myös Sibelius-Akatemian vanhoihin nuottikirjoituksiin, joka esittelee varhaisimpia Suomessa

muistiin kirjoitettuja versioita sävelmästä. Verkkovirsikirja löytyy osoitteesta evl.fi/virsikirja.

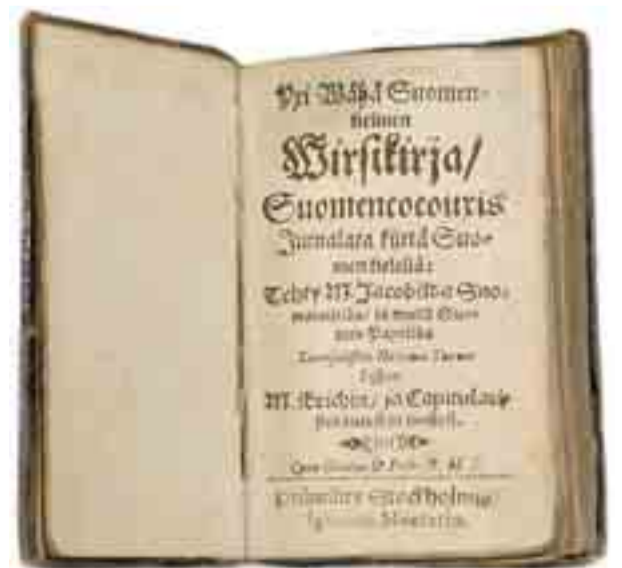
Suosituimmat virret:

Virsi: 571 Jo joutui armas aika
Virsi: 822 Se tuntee onnen syvän
Virsi: 492 Ystävä sä lapsien
Virsi: 499 Jumalan kämmenellä
Virsi: 517 Herra, kädelläsi
Virsi: 462 Soi kunniaksi Luojan
Virsi: 241a Herra, rakkaastani
Virsi: 239 Loi Herra kuvaksensa
Virsi: 490 Mä silmät luon ylös taivaaseen
Virsi: 240 Herra, kaiken onnen tuoja
Virsi: 818 Kaiken hyvän antaja
Virsi: 238 Avioliiton Jumala
Virsi: 338 Päivä vain ja hetki kerrallansa
Virsi: 503 Taivaan Isä suojan antaa
Virsi: 501 Kuule, Isä tai vaan, pyyntö tää

Virsi: 817 Luo näihin kahden katseesi
Virsi: 823 Rakkauden suurta juhlaa
Virsi: 135 Jumala loi aurinkon, kuun
Virsi: 332a Herraa hyvää kiittäkää
Virsi: 819 Rakkauden syttyminen

Virsi: 824 Oi rakkauden Luoja
Virsi: 816 Luoja teidät loi
Virsi: 555 Oi Herra, luokseen jää
Virsi: 218 Tuomme luokse Jeesusken
Virsi: 631a Oi Herra, jos mä matkamies maan

Kirkon tiedotuskeskus

Yxi Wähä Suomenkielinen Virsikirja, Tukholma 1650-luku. Kuva: Helsingin yliopiston kirjasto - Suomen Kansalliskirjasto.

Kurkijokelainen
Koulukuja 7, LOIMAA
puh. (02) 762 2551
ja 050-521 3336

Karjalan liiton kesäjuhlat Oulussa

Karjalan Liiton puheenjohtaja, kansanedustaja Markku Laukkanen toivoi Karjalaisilla Kesäjuhilla Oulussa uutta käytäntöä luovutettuun Karjalaan. Hän esitti mm. että karjalaiset hautausmaat, siviilimustomerkit ja kirkot siirrettäisiin Karjalassa Pietarin suomalaisen seurakunnan omistukseen ja hallintaan. Vuosikausien ajan talokootyönä useat suomalaiset järjestöt ja yksityiset henkilöt ovat tehneet mittavaa

korjaus- ja jälleenrakentamistyötä näiden tärkeiden kohteiden kunnostamiseksi. Tällä tavalla toimien voitaisiin turvata myös jatkossa niiden kunnostus, hoito ja arvokkaan karjalaisen hengellisen kulttuuriperinnön vaaliminen.

Juhlan ohjelma oli perinteiseen tapaan arvokas ja viihdyttävä. Piirakkakilpailuissa, kuorokavalkadissa, kyykkäkilpailuissa, Karjalan maratonilla sekä avajais- ja pääjuhlassa oli

suunnilleen sama määrä osanottajia ja yleisöä kuin muinakin vuosina. Juhlissa nähtiin myös nuoria perinteen vaalijoita. Piirakkakilpailuissa, Vanukoiden alle 10v sarjassa 1. Palkinnon voitti 5-vuotias Sauli Saarvio Uudeltamaalta.

Perjantain seminaari kiinnosti suurta osaa yleisöä, sillä paikalla oli yli 130 henkilöä. Teemana oli Siirtoväki Pohjolassa, voimavarana monikulttuurisuus.

Karjalaseurojen Pohjo-

lan piiri vastasi kesäjuhlien käytännön järjestelyistä ja kaikki tilaisuuden tapahtumat ja muu organisointi onnistui kiitettävästi. Ensi vuonna Karjalaiset kesäjuhlat vietetään Tampereella ja vuonna 2009 Kuopiossa. Vuosi 2010 on Karjalan Liiton 70. juhluvuosi ja silloin kesäjuhlaa viettämään koonnutaan Helsinkiin.

Lähde: Karjala-lehti,
Kuvat: Kari Raitio

Mukana oli edustajia lähes kaikista luovutetun Karjalan kylistä. Myös Kurkijoki sekä Hiitola olivat edustettuina.

Pohjan Sotilassoittokunnan tahdissa värikäs juhlaväki marssi juhlapaikalle Oulun keskustan katuja pitkin.

Kuvassa Aira Viitaniemi ja Sulo Maanonen onnellisen voittajan kanssa.

Kuvassa sunnuntain lippukulkueessa hiitolalaiset ja kurkijokelaiset.

Suohovin koulu Kohtasen Kirsti pääsi käymään Suohovin koululla lähes 70 vuoden jälkeen

Suohovin koulu näyttää päällisin puolin olevan entisenlaisensa. Siellä se kohtaa Elisenvaaran asemalta luoteeseen samalla paikalla ja saman näköisenä kuin millaiseksi se jäi vuonna 1944. Koulurakennus valmistui alun perin 73 vuotta sitten vuonna 1934. Vuonna 1927 syntynyt Kirsti Saara Kohtanen o.s. Turpeinen kävi tätä koulua 1930-luvulla. Pari vuotta koulua käytiin Suojeluskunnan talolla. Yksi hänen opettajistaan oli satutähtinä myöhemmin tunnettu Kylli Koski. Samaan aikaan koulua käyneistä Kirsti muistaa ainakin Pelkosen Pirkon ja Äikään Aarren.

Suohovin koulutalo paloi Elisenvaaran takaisin valtauksen yhteydessä 1941. Mutta jo maaliskuussa 1943 valmistui uudelleen rakennettu ja laajennettu koulurakennus ja ehti olla jatkosodan aikana käy-

tössä toista vuotta.

Kun Kurkijoen matkailusten bussi kaartaa koulun pihaan alkuiltapäivällä ensimmäisenä kesäkuuta, tulee tiellä vastaan muutama 12-13 -vuotias pojannaskali heilutellen jotain paperiä kädessään. Samanlaisia, iloisesti hyppelleviä lapsia näkyi jo Elisenvaaran asemalla kylänraitilla. Onkohan täälläkin kevään viimeinen koulupäivä päättyessä? Eniten asiaa mieltii vanhan koulunsa pihapiiriin ensimmäistä kertaa sotien jälkeen saapuva, mielessään koululaiseksi jälleen itsensä tunteva Turpeisen Kirsti, jonka monet muistavat Saaranä. Kannaksella, saati Kurkijoella ei Kirsti ole käynyt koskaan sotien jälkeen, joten tuhannet lapsuuden muistot myllertävät mielessä yhtä aikaa.

Tunteet nousevat pintaan meillä muillakin, kun varovasti koulun ovea avates-

samme pieni joukkomme yllättäen pyydetäänkin ystävällisesti sisälle kouluun. Kuulemme, että lapset ovat lähdössä muutamaksi päiväksi leirille ja koulun päättäjät ovat 7. kesäkuuta. Saamme kokeilla istumista pulpetteihin, jotka on koottu ryhmätoita varten pöydiksi. Meitä käy opastamaan arviolta alle nelikymppinen, hyvin miellyttävän oloinen nuorekas naisopettaja Irina Shadrina. Yhteinen kieli löytyy helposti, kun Irina hyvin sujuvasti kertoo koulustaan englanniksi. Hän ilahtuu silmin nähden, kun kerromme, että mukana on koulun entinen oppilas. Hän haluaa oitis tietää, kuinka vanha koulu on ja millainen se oli Suomen aikaan. Irinan ja Kirstin välille käynnistyy kiihkeä keskustelu, jota me muut tulkaamme parhaamme mukaan.

Irina Shadrinan tehtävät koulussa englannin opetta-

jana toimimisen ohella muistuttavat suomalaisittain kuvattuna apulaisrehtorin työtä. Suohovin koulussa toimii meikäläistä yhdistettyä ala- ja yläkoulua vastaava "Elisenvaaran Secondary High School". Oppilaita koulussa on 1.-11. luokilla. Heitä on tässä nykyisen Elisenvaaran ainoassa koulussa nykyään kaik-

kiaan 150 ja opettajia kerrotaan olevan 19. Maalittain kuvattuna apulaisrehtorin työtä. Suohovin koulussa toimii meikäläistä yhdistettyä ala- ja yläkoulua vastaava "Elisenvaaran Secondary High School". Oppilaita koulussa on 1.-11. luokilla. Heitä on tässä nykyisen Elisenvaaran ainoassa koulussa nykyään kaik-

JATKUU SEUR.SIVULLA

Helsinkiläinen Riitta Sainio, lahdenpohjalainen Irina Shadrina ja vantaalainen Kirsti Kohtanen (os. Turpeinen) kohtasivat Suohovin koululla Elisenvaarassa.

En ole kertonut aikaisemmin Eemelistä, jonka ikäluokka vapautettiin sotapalveluksesta. Hän oli ilmestynyt Kurkijoelle ja oli seppänä, en muista kenen pajalla, mutta kunnan hommissa. Asui kunnan talolla. Äidistä en heti tiennyt, oli kai jossain kylässä siivousryhmän mukana. Eemeli oli tavannut Rantalan Aarnen joka oli Haapavaaran niin sanottu kyläpäällikkö. Hänen talonsa oli säilynyt ehjänä. Eemeli oli kysynyt tältä asuntoa meille ja saanut talon toisen puolelle huoneen.

Sen verran kerron vielä asemaseudusta, ettei siellä ollut yhtään puurakennusta pystyssä vain kaksi kivirakennusta: seurahuone ja miljonatalo. Myös asema-alueen alittanut tunneli, jota kutsuttiin pusutunneliksi ja sen alla virtaava Kotavaaran joki olivat jäljellä. Vain muutamia puurakennuksia, melkein kilomerin päässä asemalta, oli pommituksista jäänyt pystyyn.

Rantalan Aarnella oli hevonen. Eemeli pyysi hevosen ja tuli hakemaan tavaroita. Äitikin oli tullut. Liisan kanssa he toivat taluttamalla lehmän. Sika, tavarat, ruis ja paleltuneet perunat lastattiin rekeen ja niin tulimme Rantalaan. Matkanteko päättyi. Ei ollut mikään luksusmatka, vaan vilu ja nälkä vaivasivat.

Salaisia myllymatkoja

Eemeli meni takaisin kirkonkylään töihin, jossa oli tavannut tuttavansa Häklin Eliaksen Soskuan kylältä. Tällä oli mylly säilynyt niin ehjänä, että yhden kiviparin kanssa voi vielä jauhaa. Tuli kotiin harmaan hevosen kanssa ja perässä oli laitareki. Oli ostanut armeijan sotasaalishevosen. Hevonen oli huonossa kunnossa. Reessä oli muistaakseni kuloheinää. Ehdotti minulle että lähtisin kolmen ruissäkin kanssa myllyyn Soskuaan, jonne tuli matkaa yli 20 km.

Alkumatkan tie Titon kylän kautta Aromäkeen oli huonokuntoinen ja sitä oli vain muutaman kerran ajettu. Aromäestä pääsin maantielle. Sekin oli huonossa kunnossa. Kirkolta Soskuan kylään vievä tie oli parempi. Siellä talotkin olivat säi-

lyneet pystyssä. Asukkaitakin oli tullut enemmän. Täytyi tehdä matkaa illalla ja yöllä ja vältellä kansanhuollon miehiä jotka tarkastivat ihmisten kuormia. Jos olisin jäänyt kiinni olisi jyvät menetetty valtiolle, sillä leipä oli siihen aikaan kortilla. Löysin Häklin talon. Puhuin mylläriille, että mahtaakohan harmaa mennä takaisin Haapavaaraan. Mylläri sanoi antavansa sille vähän kauraa ja parempia heiniä yöksi. Olimme sinne päin tulleet kävelyvauhtia. Sain muistaakseni ruokaakin.

Seuraavana päivänä ilta-puolella lähdettiin harmaan kanssa kohti Haapavaaraa, jyvät jauhoina kuloheinien alla. Taisi myllärikin ottaa tullin jauhoina. Tulin kirkonkylään. Hain Eemeliä pajalta tai kunnantalolta ja lopulta hän löytyi. Harmaa kuitenkin oli pajalla loimi selässä ja Eemeli otti ohjat ja Harmaa ajettiin Elisenvaaraan. Matti muistaa kirkolta mäen rinteessä olevan talon, joka on vieläkin pystyssä ja jonka venäläiset olivat maallanneet siniseksi. Olikohan se aikanaan ollut kunnan kamreerin talo? Sieltä on lähtöisin lipasto, jonka Matti v. 1998 entisöi.

Eemeli jäi kirkonkylään, minä lähdin taas matkaan kävelyvauhtia. Hyvä niinkin. Kuu oli korkealla kun käännyin Titon tielle. Missään ei näkynyt ristien sielua. Mielessäni käväisi pelko että jos siellä olisi pensaryssiä, kun mustat katajapensaat paikoin näyttivät liikkuvan. Pelko onneksi väistyi sillä olinhan jo loka-kuussa täyttänyt 13 vuotta. Loppumatkalla Titon salolla huilattiin molemmat, Harmaa ja kuski, joka olisi mielellään ajanut reen kannoilla seisten. Siitä ei Harmaa kuitenkaan tykännyt ja kävelen tultiin, kun muuta vaihtoehtoa ei ollut. Näin päästiin perille. Äiti ja Liisa riisuivat hevosen ja antoivat vettä sekä heinää ja saattoivat sen Aarnen talliin. Myllytettyjä jauhoja riitti kevääseen saakka.

Venäläisten leiriä purkamassa

Joulun alla tapettiin sika. Annettiin talonvällekin Aarnelle ja Hilmeille etteivät tekisi ilmiantoa mustanpörs-

tä lyhyestäkin vierailustamme. Meille tarjotaan mahdollisuutta kiertää kaikki koulun tilat läpi, mutta päättämme jatkaa matkaa ja antaa opettajien lopetella työpäivänsä rauhassa.

Kun kysymme, mitä Irina ajatteli, jos Suohovin koulun entiset oppilaat tulisivat Kurkijoelle pitämään luokkakokouksen ja vierailisivat koululla, hän ilahtuu tavattomasti. Se olisi mainio asia hänen mielestään. Niin meidänkin. Kaikki aikoinaan Suohovin koulussa oppilaina olleet voisivat osallistua, niin ainakin ajatuksemme alkavat lentää. Ehkä ensi vuonna, ehkä sitten kun kou-

Tapani Merta:

Tapanin Muisteloita

osa 5

sin tavarasta. Keväämmällä v.-42 kunta teetti siivous-, ja purkutöitä Aarnen johdolla (kyläpäällikkö kun oli), entisessä vihollisen sotilasleirissä. Siinä oli ollut pitempi-aikainen leiri. Oli kymmeniä teltan pohjia, joissa oli lautattiat ja 4x4 m kokoiset hirsikehikot, joiden päällä nelikulmaiset teltat. Oli keittiö, varasto-, ja tallikatoksia, joista sai rakennustavaraa nimellistä korvausta vastaan. Ajelin niitä tavaroita harmaan kanssa Märkään kiveen. Joskus tuntui yksinäiseltä kun ei ketään naapureita ollut vielä palannut -ehkä sen takia kun vihollinen oli polttanut koko rautatienvartalon talot ja rakennukset. i purkuhommissa meitä oli Merran Liisa ja Tapani, Luken Tyyne, Rantalan Hellä ja Sihvosen Reino. Me oltiin Reinon kanssa nuorimpia. Tytöt olivat 2—5 vuotta vanhempia.

Minulla oli kesällä löytnyt kivääri matkassa. Tunsin oloni turvallisemmaksi, kun yksin ajelin. Vasta loppukäväästä ja kesällä alkoi tulla

”Vihollinen oli aivan kuin unohtanut Suomen ja pommitukset.”

enemmän ihmisiä Elisenvaaran ja muihin kyliin. Eivät kai palanneet kun ei ollut asuntoja. En muista mitään Eemeli teki, Hän oli joskus kotonakin, ennen kuin lumien sulettua alkoivat veljensä kanssa korjata mökkiämme, josta oli ulkolautoitus revitty ilmeisesti nuotioon. Olin talvella ajanut monta kuormaa telttanpohjatukkeja ja uusiakin Elisenvaaraan, jossa oli armeijan sirkkeli. Oli uusia lautoja, joista tehtiin ulkoseinät ja vanhoja, joista saatiin sisäseinät. Myöhemmin oli tarkoitus laittaa pah-

vi päälle. Latonavetta oli niin ikään entinen ja ehjä. Piharakennuksen seinätkin oli revitty.

Keväällä 1942 minä pehmitin peltoa sukkela-merkisen äkeen kanssa. En muista mistä saatiin siementä, välittikö osuuskauppa vai kunta. Jostain saatiin kuitenkin kauran ja ohran siementä. Eemeli kylvi ne ja minä äestin siemenet maahan. Kylläisen Matti oli kuollut ennen sotia ja hänen vanhin poikansa Jalmari ja Martta olivat myyneet talonsa Hiitolan Kopsalasta ja tulleet Arvi Nykäselle, joka oli rautatieläinen. Hän oli voittanut jo ennen sotia raha-arpajaisissa ja ostanut talon. Siellä Matin paikalla olivat nyt Nykäset, uudet naapurimme. Perheeseen kuului Arvi ja Hilda sekä lapset Viola, Tarmo ja Kalevi. Näistä Tarmo oli minun ikäiseni. Arvi oli asemamiehenä Elisenvaara. Nykäsellä oli työmiehenä Marjasen Paavo, joka oli Ukrainasta tullut venäläinen. Nykänen, Nolvi, Kylläiset ja Schwarzit tulivat naapureiksemme keväällä v. -42. Nykäsen talo oli ehjä, samoin Nolvin talo.

Keväällä Eemeli oli vaihtanut tai myynyt Harmaan ja kai jostain kävi ostamassa Lento -nimisen tamman, joka oli vähän vihainen ja väkisin viejä. Kun Harmaa vielä oli meillä ajossa, hain Nolvista toisen hevosen pariiksi harmaalle. Äestin ainakin kaksi hehtaaria, johon kylvettiin kauraa ja ohraa.

Jääskeläinen oli ostanut ennen sotia Sinkkoson paikan ja oli keväällä ajanut rakennuspaikalle ostamansa hirsikehikon, joka Eemelin kanssa pystytettiin. Olin apupoikana, samoin

kuin olin apupoikana, kun rakennettiin saunatupa Portsan Heikille Aromäelle. Hänen rakennuksensa oli poltettu mäen tasalle. Kylläisen ja Schwarzin talot niin ikään oli poltettu. Kauppana rautatiestä oli muutamia taloja pystyssä. Takaisin palaajat alkoivat rakentaa ensiasuntoja. Nykänen teetätti heinää jokisuolla ja oli itse asemamiehenä Elisenvaara. Hänellä oli työmiehenä Marjasen Paavo, ennen sotia tullut venäläinen. Oli myös venäläisiä sotavankeja Elisenvaaran vankeileiriltä.

Kauppisen Ierikka oli myynyt suupalstan Nykäselle ja heinät oli ajettu hänen teettämäänsä suureen laatoon. Kahdeksan hehtaaria heinää oli paljon. Eemeli ja Paavo kävivät pitkin syksyä paalaamassa sitä. Nykäsellä ei ollut muuta karjaa kuin 2 hevosta. Hän myi heinät valtiolle. Ajoimme heiniä vielä lumien tultua Elisenvaaraan.

Syksykesällä muodostettiin vanhemmista jo vapautetuista ikäluokista sekä nuorista niin sanotuista sotilaspojista kodinturvajoukkoja, desanttijahtiin ja ilma-suojeluun. Eemelikin joutui niihin ja oli kotona vain käymässä. Minä innostuin tekemään meille saunaa. Veistelin ensin hirsitä Eemelin leuhkalla. Aina kun sain neljä hirttä veistettyä vein ne aloittamalleni kehikolle. Ensisiksi tasoittelin pohjan ja asettelin nurkkakivet. Ensimmäisen värin passattua kiville sauna alkoi nousta, niin sanottuun pitkään salvokseen. Olin tarkoin selvilä kuinka varaukset ynnä muut tehdään. Metrin korkeuteen kaikki kävi hyvin, mutta ylempäs nostettaessa piti hakea apua. Liisa ei paljoakaan ollut kotona. Muistaakseni oli Littusen Matilla ja Annilla. Myöhemmin syksyllä hän meni Itä-Karjalan kansanopistoon. Se toimi Punkaharjulla talvisodasta saakka.

Kurkijoen Osuuskauppa rakennutti vihollisen polttaman osuuskaupan tilalle Elisenvaaraan uuden rakennuksen jostain siirretyistä vanhoista hirsistä. Se valmistui syksyyn mennessä. Siihen tuli entinen johtaja Matti Littunen.

Asemasodan aikana, kun

suomalaiset olivat Itä-Karjalassa, Kannaksella oli aika rauhallista. Vihollisella oli tekemistä saksalaisten kanssa. Oli aivan kuin unohtanut Suomen ja pommitukset. Eemeli oli vaihtanut Lentotamman uljaanpoikamaiseen oriin, vielä vähän opetettavaan. Ennen joulua Nykänen pyysi ajamaan paalattuja heiniä asemalle. Paavon kanssa teimme kuormat ja lastasimme heinät. Käsin prässätyt paalit olivat painavia, noin 60-70 kg/kpl. Meitä oli kolme lastaajaa. Muistaakseni Eemeli oli tekemässä tallia osuuskaupalle. Kaupassa oli hevosties ajamas-tavaroita, jotka pääasias-ta tulivat junalla. Sitten alkoi tapahtua. Olin tuonut heinäkuorman ja saanut sen purettua. Olin palaamassa asemalta, ajoin osuuskaupan puomiin ja kävin kaupassa. Minun hevosen vieressä oli tamma.

Matkalla sattui haaveri

Otimme yhtä aikaa hevoset irti puomista ja tamma lähti edellä, tultiin pientä ravia risteukseen, jossa tie haarautuu asemalle ja Parikkalaan, josta taas haarautui Titon tie. Edellä ajava tamma kääntyi asemalle, minun sen sijaan piti mennä suoraan. Risteykseen oli ajettu hiekoitusoraa ja minun ori änkesi väkisin tamman perään. Vedin ohjaksista hevosen pään aisan sakaraan, mutta se ei auttanut vaan menttiin sorakan yli. Minun jalkani lipsahti reen lautojen välistä. Paikalla sattui olemaan jäinen soraomöykky, ja jalka jäi reen pankkoa vasten. Kaikki kävi niin äkkiä etten ollenkaan huomannut ennen kuin sain hevosen pysähtymään. Kun katsoin jalkaa, tossu oli oudosti vääntynyt nilkan yläpuolelta. En tiennyt mitä tekisin. Näin miehen tulevan. Aioin pyytää apua, mutta jo kauempaa kuitenkin näin miehessä olevan jotain tuttua: tämä olikin Eemelin nuorin veli Eino. Sattuma tuli apuun. Siinä kun pohdittiin tilannetta, päätettiin mennä vankileirille. Entisellä karjanhoitokoululla oli sotavankileiri. Eino sanoi siellä olevan sotavankien joukossa lääkäriä, joka voisi hoitaa ja lastoittaa jalkan.

jatkuu

JATKOA ED. SIVULTA

lähettää valokuvia hänelle.

Osa opettajista on koulun toisessa kerroksessa pitämässä suunnittelukokousta, jota koulun naisrehtori johtaa. Rehtorikin tulee meitä tervehtimään, mutta hämentyneenä ehtii tuskin kuulla Irinalta, keitä me olemme, kun häntä jo viedään. Siistiin keittolan työntekijän asuun valkoisine hilkkoineen pukeutunut nainen tulee hakemaan hänet mukaansa jonkun asian selvittelyyn. Mutta kaikista tapaamistamme koulun työntekijöistä jäi se mielikuva, että he ilahtuivat kovasti täs-

lu täyttää 75 vuotta v. 2009.

Tällä Martti Sikiön yhdessä Riitta Sainion kanssa vetämällä Kurkijoen matkalla meitä oli kaikkiaan 29 osallistujaa, joista monet ensikertalaisia. Kaukaisimmat tulivat Uppsalasta Ruotsista saakka. Yövyimme Raholan koululla. Kurkijoen lisäksi retkeilimme yhtenä päivänä Sortavalassa, Vanhassa Valamosssa ja Lumivaarassa. Mainiota matkaseuraamme jää ikävöimään, mutta ehkä tapaamme valokuvien kera Kurkijoki-juhliilla elokuussa.

*Kuvat ja teksti :
Kaarina Pärssinen
(Pyhäjärveltä)*

Tältä näyttää entinen Suohovin koulu, jossa nykyisin toimii Elisenvaaran ainoa koulu.

Ikääntyvät haluavat matkapuhelimesta arkeen helpon apuvälineen

Ikäihmisten ideatalkoot ovat tuottaneet lähes 4 300 oivallusta matkapuhelinpalvelujen kehittämiseksi. VTT:n ideatalkoissa lähes neljäsosa uusista ajatuksista koski puhelimen käytettävyyttä, sillä nykykännykät koetaan vaikeakäyttöisiksi.

Hyvinvointiin liittyvissä ideoissa ehdotettiin muun muassa sykkeen ja kehon lämmön seuraamista sekä sitä, että puhelin muistuttaisi vaikkapa lääkkeen ottamisesta tai lääkäriajoista.

Kodistalähtötarkistus puolestaan varmistaisi oven lukituksen ja sulkisi sähkölaitteet. Paljon ideoitu sovellus oli matkapuhelimen kielenkäännösohjelma. Korkealentoisimmissa ajatuksissa matkapuhelin ilmoittaisi, kun "se oikea" kävelee vastaan.

Osa ideatalkoiden ideoista on jo sellaisenaan kau-

pallisesti hyödynnettävissä ja toteutettavissa nykytekniiikan avulla. Osa sovelluksista edellyttää usean eri toimijan saumatonta palveluketjua.

Ikääntyvien ajatuksia kännyköiden kehittämisestä kerättiin VTT:n järjestämissä työpajoissa, joihin osallistui 750 ikäihmistä eri puolilla Suomea keväällä ja viime syksynä.

Ikäihmisten ideat on koottu kaikille avoimeen ideapankkiin osoitteeseen www.idealike.fi.

YLE Uutiset

Hymyää huuleen

Sillalla

Vuoropuhelu: Ulla ja Olli, ikä n. 5 v.

Ulla: Onko tämä Loimijoki?

Olli: Joo. Aika syvä.

Ulla: Oletko uinut siinä?

Olli: En, mutta isä on. Kesällä.

Ulla: Meidän Ukko on uinut Kurkijoen, kun se oli pieni.

Olli: Meidän Pappa on uinut Aurajoessa.

Ulla: Meidän isä näki eilen kurkiauran. Kurki on lintu. Iso

Olli: Mutta ei aura ole lintu. Papan liiterissä on aura ja se on ihan ruosteessa.

Ulla: Mutta kurki ei ruostu.

Olli: Ei niin, kun se elää.

Ulla: Kummallisia jokia, kurkia ja auroja ja loimia.

"Rakila"

Tule mukaan!

Jämsän Karjalaiset kesäretkelle Loimaalle

Kesä on retkeilyjen aikaa. Tästä kertoo myös se, että Jämsän Karjalaseura tekee kaksipäiväisen kesäretkensä Loimaalle 11.-12.7. Ensimmäisenä retkipäivänä Loimaalla he haluavat tutustua mm. Metsämaan kirkkoon ja strutseihin sekä Kurkijoki-museoon.

Illan ohjelmaan kuuluu majoittuminen Kanniston kotieläintilalle Alastarolla, jossa keskiviikkona klo 19.00 alkaen vietetään yhteistä tutustumisillanviettoa monipuolisine ohjelmineen yhdessä Loimaan karjalais-

ten kanssa. Toisen retkipäivän ohjelmassa jämsäläisillä on Kanta-Loimaan kirkko, Jaakolan patsaspuisto, Maatalousmuseo Sarka sekä Koulumuseo ja Veteraanitupa.

Loimaalaisten järjestämästä ohjelmasta mainittakoon mm. Karjalakuoro lauluineen, Savisormet harmonikkoineen, runoa, yhteislaulua ja makkarapaistoa. Jämsäläisten järjestämä ohjelma selviää sitten paikan päällä.

Jotta kaikille paikalle saapuneille riittäisi makkaraa, pyydetään mukaan tu-

levia loimaalaisia ilmoittamaan ennakkoon tulostaan Eino Hyvöselle viimeistään ma 9.7. puh. 040 8477135.

Kaikki halukkaat ovat tervetulleita ja toivotaan, että mahdollisimman moni paikallinen karjalainen tekisi oman pienen kesäretkensä tuolloin Kanniston kotieläintilalle, jotta saisimme aikaisiksi iloisen ja rattaosan yhdessäoloillan. Ja jos sinulla on "takatassussa" jotain mukavaa ohjelmaa, niin sen voisi myös siellä esittää.

Suomen maatalousmuseo Sarka

Museo mukana EMYA -kilpailussa

Suomen maatalousmuseo Sarka on hyväksytty ehdokkaaksi kilpailemaan eurooppalaisesta vuoden 2008 museo -tittelistä (European Museum of the Year Award). Toista vuotta toiminnassa oleva valtakunnallinen maatalousmuseo kilpailee uusien museoiden sarjassa. Ehdokkuus oikeuttaa myös jäsenyyteen

kilpailun järjestävässä, museotoimintaa kehittävässä European Museum Forumissa. EMF saa rahoituksensa Euroopan Unionilta.

Ehdokasmuseot arvioidaan kesän 2007 aikana ja ne esitellään koko Euroopan museoyhteisölle EMF:n julkaisemissa esitteissä. Kilpailun tulokset julkistetaan juhlavasti tou-

kokuussa 2008. Osallistuville museoille kilpailu on suuri oppimisen mahdollisuus.

Koska kilpailun taso on kova ja museot hyvin erilaisia, ratkaistaan voittaja ns. presentaatioiden perusteella, silmällä pitäen museon yhteyksiä muuhun yhteiskuntaan sekä kävijän museossa kokemaa. Suomalainen museo ei ole toistaiseksi kertaakaan voittanut EMYA-titteliä. Tämän vuoden 'European Museum of the Year Award' -voittaja oli Saksan siirtolaiskeskus Bremerhavenista.

Tapahtumia

Repo-sukuisten seura ry

SUKUKOKOUSKUTSU

Parikkalan Oronmyllyyn 18.-19.8.2007
SUKUSEURAN KOKOUS
Joko Repo Revon tuntee?

La 18.8.2007
11.00 Saapuminen / ilmoittautuminen
12.00 Lounas
13.00 Tervetuloa -tilaisuus
14.00 Parikkalan kiertoajelu - Veikon sukuklinikka: kuka ja mistä olen? - Pertin sukuklinikka: miten sukututkimusta tehdään? - Saunat
17.00 Päivän keitto
19.00 Illanviettoa teltassa /

laavulla - Pertti Revon tarinointia - Makkaranpaistoa, lettuja - Sukuhaarojen välisiä kilpailuja esim. mölkky, petankki - Yhteislaulu - Erilaisia ohjelmanumeroita
Su 19.8.2007
08.00 Aamiainen
09.00 Veikon sukuklinikka jatkuu
10.00 Jumalanpalvelus
11.00 Lounas

12.00 Sukukokous - juhlapuhe - sukututkimus sukahaarottain - musiikkia - sääntömääräiset asiat
14.00 Kahvi
14.30 Neuvoston järjestäytymiskokous, avoin

Tervetuloa!

Ilmoittautumiset:
Veikko Repo
puh. 050 560 6049
veikkorepo@hotmail.com
Esa Repo
puh. 0400 461 218
esarepo@kolumbus.fi
Majoitusvaraukset:
suoraan Oronmyllylle
Puh. 0207 681 740
oronmylly@sana.fi
www.oronmylly.fi

Verovinkki: Kunnalle ja valtiolle myynti

Jos myyt kiinteistön valtiolle, maakunnalle, kunnalle tai kuntayhtymälle, sinua verotetaan lievemmin kuin jos myisit kiinteistön yksityiselle. Myyntivoitto lasketaan siten, että myyntihinnasta saat vähentää vähintään 80 prosenttia. Tällöin jäljelle jäävästä 20 prosentista maksat veroa 28 prosenttia. Jos kiinteistön myyntihinta on esimerkiksi 100 000 euroa, vero on 5 600 euroa. Eli vero määrä on 5,6 prosenttia koko kauppahinnasta.

Edellä mainittua huojenusta ei saa, kun kiinteistö luovutetaan valtion liikelaitokselle muuhun kuin luonnonsuojelutarkoitukseen, puolustusvoimien käyttöön, tutkimustarkoituksiin tai muuhun vastaavaan yh-

teiskunnalliseen tarkoitukseen. Huojennus ei myöskään koske kauppoja, joissa myyjänä on yhteisö, avoin yhtiö tai kommandiittiyhtiö.

Myyjän kannalta tärkeintä on saada kiinteistöstä mahdollisimman hyvä hinta. Etukäteen kannattaa laskea, onko valtiolle tai kunnalle myyminen edullisinta, vaikka vero on pienempi. Normaalisti vero on enintään 16,8 prosenttia koko kauppahinnasta, jos kiinteistö on omistettu vähintään 10 vuotta ennen myyntiä.

Merja-Liisa
Huolman-Lakari
Veronmaksajat
www.veronmaksajat.fi

Heinäkuu on nimipäiväsankareiden juhlaa

Suomalaiset ja ruotsalaiset poikkeavat useimista muista kansoista sikäli, että meillä on vi-ralliset nimipäiväalmanakat ja niiden myötä viralliset nimipäivät. Monissa maissa nimipäivi-en - esimerkiksi englanniksi Name Day - lista tarkoittaa kirkollisten pyhimysten ja muiden merkikhenkilöiden muistopäivien listaa, jollaisesta suomalais-ruotsalainen nimipäiväperinne itse asiassa onkin lähtöisin.

Suomessa on käytössä noin 35 000 eri etunimeä, joista almanakassa on hie-man alle 800. Heinäkuun nimipäiväsankareiden lista on pitempi kuin missään muussa kuussa, sillä heinäkuulle osuvat yli 130 suomen- ja ruotsinkielisen nimen merkkipäivät. Ennätyksen tekee naistenviikko, jolloin nimipäiviä vietetään puolensadan nimen voimin.

Nimipäiville lähdetään tietenkin kukkien kera. Kukkakauppias pakkaa kukkien mukaan riittävästi kosteutta, mutta heinäkuun helteillä kannattaa välttää

nuohtamasta kukkia kuumaan autoon. Jos automatka on pitkä, kukkia kannattaa kuljettaa aina varjon puolella. Mukaan tu-leva, maljakkoveteen sekoitettava virkistepussi ja varsiin leikkattavat uudet imupinnat takaavat kukkien kestävyys-paketin avaamisen jälkeekin. Virkistevevettä on helppo käyttää, sillä sitä ei tarvitse vaihtaa — pelkätään tuoreen virkisteveden lisääminen maljakkoon riittää.

Nimipäiväsankari ilah-tuu erityisesti kukista, jotka jollain tavalla liittyvät hänen nimeensä. Kukan va-linnan perusteena voi olla nimen tausta sinänsä, eli esimerkiksi luontoaihe. Monet nimet kuitenkin on johdettu vanhoista heprealaisista, skandinaavisista tai germaanisisista al-kunimistä, joiden merkityksen voi kertoa kansainvälisellä kukki-en kielellä. Jokaiselle nimi-päiväsankarille löytyy ta-kuulla omanlaisensa kuk-kalahja!

Kauppapuutarhalitio
ry

Kurkijoki-juhlat

elokuussa

Kurkijokelaisten 61. Pitäjänjuhla
Loimaalla 11.-12.8.

Kurkijoki-museo avoinna kumpanakin päivänä
Klo 12-18

Muistojen iltamat lauantaina 11.8. klo 19
Hirvihovissa Loimaalla

Juhlamessu sunnuntaina 12.8. klo 10
Loimaan kaupungin kirkossa, josta lähtevät
Kukkatervehdykset Karjalaan jääneiden vainajien
sekä sankarivainajien muistomerkeille

Päiväjuhla ja oheishjelmaa Loimaan lukiolla

Edullista majoitustilaa kauempaa tuleville
juhlavieraille löytyy Loimaan Evankeliselta
Kansanopistolta Hirvikoskelta, vaikka jo perjantaita
lähtien. Huonevaraukset puh. (02) 7627 217 ja fax
(02) 7627 014

Tervetuloa!

Kurkijoki-säätiö ja Mellilän karjalaiset ry.

Kalakurjet tiedottaa

Kesä alkaa taas lämmentä ja Kalakurjet liikkehtiä. Pilkkikauden päättäjaisista on jo aikaa ja onkikalat houkuttelevat hakemaan kuvallissii kalapaikkoja.

Kesän toiminnasta seuraavaa:

Pyhäjärvi on alkanut antamaan saalista, joten sinne meidän on kohtapuoliin suunnistettava. Ja koska Kurkijokijuhlat on siirretty perinteiseltä heinäkuun viimeiseltä viikonvaihteelta elokuulle, me Kalakurjet jatkamme perinnettä ja vietämme omaa muistojen iltaa lauantaina 28. heinäkuuta klo 18 alkaen Veljesrannassa Yläneellä.

Tilaisuus on vapaamuotoinen, pientä ohjelmaakin on luvassa, ainakin erilaisten

kilpailujen muodossa. Sauna on lämmin koko illan, grilli kuumana ja kahviakin on luvassa. Kalakurjet tarjoaa grillimakkarat ja kahvit, muuten omat eväät mukaan.

Majoitusmahdollisuuskin on omin varustein, paikasta löytyvät jonkinlaiset lavitsat ja matrassit.

Sunnuntaiamulla on vuorossa onkikilpailu, tällä kertaa vain yksipäiväisenä, kannattaa keskittyä huolella. Perinteisesti ongitaan veneistä, joten veneen omistajat, ottakaa veneet mukaan, että kaikki halukkaat pääsevät mukaan järvelle. Ilmoittautumiset taas Sainille tai Martille (040-7709853).

Ensi syksyn kalamatka Kurkijoelle: Se tehdään 28.-30.9. Majoitus Hännisen lahdella ja Lopotin "Mikon talossa". Luultavasti kalastellaan Hännisen lahden rannoilta. Ilmoittautumisia matkalle on tullut jo runsaasti, mutta vielä on muutamia paikkoja vapaina. Sitovat ilmoittautumiset ja passikopiot

MUISTA!
Lahjaksi
KURKIJOKI-KIRJAT
VIIRIT JA VAAKUNAT

Erikoishammasteknikko

EHT-
liiton
jäsen

MARKO ROSENDAHL

Vastaanotto Heimolinnankatu 14 Loimaa

Ajanvaraus puh. (02) 763 1179

ERLUND-talo

Hengittävä hirsitalo. Rakenteissa ei muoveja eikä epäorgaanisia aineita. Englannin MTV:n valinta Suomen edustajaksi Grand Designs-ohjelmaan.

Asu terveellisesti, hengitä vapaasti unelmiesi talossa, Erlund-talossa!

MELLILÄN HIRSITYÖ
Ysitie 345, 32300 MELLILÄ

Kotimaan myynti:
Juhani Eklund p. 0400-530 979
e-mail: myynti@erlund-house.com

TILAA
Kurkijokelainen

Asianajaja

ASIANAJAJA
on asianajajaluetteloon hyväksytty lakimies, jolla on säädetty kokemus ja taito. Asianajajan toimintaa valvovat Asianajajaliitto ja oikeuskansleri. Asianajajatoimistot hoitavat myös maksuttomia oikeudenkäyntejä ja oikeusturva-asioita.

Asianajotoimisto HEIKKI RANTANEN

Varatuomari
Julkinen kaupanvahvistaja
Kauppalankatu 9-11 B, Loimaa
p. (02) 762 2888, fax 762 2313
heikki.rantanen@kolumbus.fi

Asianajotoimisto JARI HEIKMAN OY

AA, VT Jari Heikman
AA, VT Katri Ranta-Eskola
VT Kaarina Nylamo
Turuntie 8-14, II krs. Loimaa
Puh. (02) 762 4400, fax 763 1301
jari.heikman@aatsto.inet.fi
www.heikman.com

**MUSIIKKIVÄEN
PALVELUPAIKKA
LOIMAAN
MUSIIKKI**

Puh. (02) 7622 950
Oikokatu 3, Loimaa
Avoinna: ma-pe 12-18, la 10-14

KukkaBox

Puh. 762 2669

Vastapäättä Loimaan
Aluesairaala

**LAATUA
EDULLISUUTTA
AMMATTILAISelta**

- Kellohuoltopalvelu
- Käsikaiverrukset
- Konekaiverrukset
- Korukorjaus/ kivi-istutustyöt
- Sormuksien valmistus
- Ja nyt myös lasikaiverrus

KAIKKI PAIKAN PÄÄLTÄ

KELLOLIKE
Juhani Lankinen Ky
Kauppalankatu 2, Loimaa
Puh. (02) 763 2760
(Kaupungintalo vastapäättä)

Kurkijoki-museolla tapahtuu 2007

Tämän vuoden juhlateemana on
Elisenvaaran koulun näyttely

Avoinna kesäviikonloppuna la-su klo 12-16. Muulloin sopimuksen mukaan

Pitäjäjuhlaiviikonloppuna 11.-12.8. Avoinna klo 12.-18

Varsinais-Suomen museopäivänä 26.8. Avoinmet ovet ja kahvitarjoilu

Yhteydenotot: (02) 76 76108 Antti Eklund, 0500 - 875211 Eino Vepsä

Tiehallinnon muuttuneiden säännösten vuoksi joudumme uusimaan opasteet museolle, mutta saamme ne vasta kesäkuun puolivälissä.

Alla ajo-ohjeet museolle (kannattaa pitää mukana autossa):

Turku-Tampere valtatieltä Loimaan kohdalla käännös risteyksestä, jossa tienviitta Loimaa, Alastaro, Hirvikoski. Liittymästä vasemmalle Alastaron ja Hirvikosken suuntaan. Tätä tietä n. 6 km, jonka jälkeen käännetään oikealle Köyliönkylän suuntaan. N.3 km jälkeen oikealle edelleen Köyliönkylän suuntaan. Köyliönkyläntietä ajetaan n. 4,5 km ja T-risteyksestä käännetään vasemmalle n. 200 m Alastaron suuntaan. Sillan jälkeen risteyksestä käännetään oikealle Kojonperän suuntaan. Kojonperäntietä ajetaan n. 4,5 km jonka jälkeen tien vasemmalla puolella vaaleankeltainen puutalo.

Pori-Helsinki (VT 2) -tieltä ajetaan Helsingin suunnasta n. 16 km Turku-Tampere (VT 9) risteuksen jälkeen. Käännös vasemmalle pikkuristeyksestä, jossa tienviitta Kojonperä. Tätä tietä ajetaan Kojonperän suuntaan n. 5 km kunnes museo oikealla puolen tietä.

ONKS TIETOO VASTAUKSET

1. Vuoden 1936 Berliinin olympialaiset
2. Vääksyn kanava
3. 366 ihmistä eli keskimäärin yksi päivässä.
4. 50 kiloa
5. Samuel Salmi
6. Kyösti Kallio
7. Mäyrä eli metsäsika.
8. Enontekiöllä, Suomen käsivarressa.
9. Tervapääsky
10. Afganistanissa.